

Torstai 29. syyskuuta 2011

Palestiinan tilanne

P7_TA(2011)0429

Euroopan parlamentin päätöslauselma 29. syyskuuta 2011 Palestiinan tilanteesta

(2013/C 56 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Lähi-idästä,
- ottaa huomioon 8. joulukuuta 2009, 13. joulukuuta 2010 ja 18. heinäkuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät Lähi-idän rauhanprosessista,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien (YK) peruskirjan,
- ottaa huomioon asiaa koskevat YK:n päätöslauselmat, YK:n yleiskokouksen päätöslauselmat 181 (1947) ja 194 (1948) sekä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 242 (1967), 338 (1973), 1397 (2002), 1515 (2003) ja 1850 (2008),
- ottaa huomioon Lähi-idän kvartetin julkilausumat ja erityisesti sen 23. syyskuuta 2011 antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että palestiinalaishallinnon presidentti Mahmud Abbas pyysi YK:n yleiskokouksen 66. istunnossa, että Palestiinan valtio tunnustetaan ja otetaan YK:n jäseneksi;
- B. ottaa huomioon, että vaikka Palestiina ei olekaan YK:n jäsen, sillä on pysyvän tarkkailijan asema YK:n yleiskokouksessa;
- C. toteaa, että YK:n yleiskokous kehotti 29. marraskuuta 1947 antamassaan päätöslauselmassa 181 luomaan kaksi valtiota entiselle Palestiinan mandaattialueelle;
- D. ottaa huomioon, että EU on toistuvasti vahvistanut tukevansa kahden valtion ratkaisua, joka käsittää Israelin valtion ja itsenäisen, demokraattisen, yhtenäisen ja elinkelpoisen Palestiinan valtion, jotka elävät rinnakkain rauhan ja turvallisuuden ilmapiirissä, ja että se on toistuvasti kehottanut käynnistämään uudelleen suorat rauhanneuvottelut israelilaisten ja palestiinalaisten välillä ja esittänyt, että vuotta 1967 edeltäviin rajoihin ja Jerusalemin asemaan ei pidä tunnustaa mitään muita muutoksia kuin ne, joista osapuolet ovat sopineet;
- E. ottaa huomioon, että Maailmanpankin, Kansainvälisen valuuttarahaston ja YK:n arvioiden mukaan palestiinalaishallinto täyttää keskeisillä niiden tarkastelemilla aloilla toimivan valtion tunnusmerkit ja että palestiinalaiset instituutiot kestävät hyvin vertailun vakiintuneiden valtioiden instituutioihin;
- F. katsoo, että palestiinalaisten itsemääräämisoikeus ja oikeus omaan valtioon ovat kiistattomia samoin kuin Israelin oikeus olemassaoloon turvallisten rajojen sisällä;
- G. toteaa, että "arabikevät" on tehnyt israelilaisten ja palestiinalaisten konfliktin ratkaisemisesta entistäkin kiireellisemmän ja että konfliktin ratkaisu on sen osapuolten, alueen kaikkien kansojen ja kansainvälisen yhteisön perustavien etujen mukaista;

Torstai 29. syyskuuta 2011

- H. ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltioiden ulkoministerit esittivät 2. ja 3. syyskuuta 2011 pidetyssä epävirallisessa kokouksessa erilaisia näkemyksiä Lähi-idän rauhanprosessista ja asiaa koskevista diplomaattisista aloitteista, joita oli tarkoitus käsitellä YK:n yleiskokouksen syyskuun istunnossa;
1. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa sekä EU:n jäsenvaltioiden hallituksia jatkamaan pyrkimyksiään määritellä EU:n yhteinen kanta palestiinalishallinnon pyyntöön tulla hyväksytyksi YK:n jäseneksi ja välttää jäsenvaltioiden väliset jakolinjat;
 2. tukee palestiinalaisten oikeutettua vaatimusta olla valtiona edustettuna YK:ssa sen yleiskokouksen 66. istunnossa käytävien neuvottelujen tuloksena ja kehottaa jäsenvaltioita suhtautumaan yhtenäisesti tähän vaatimukseen;
 3. kehottaa samalla EU:ta ja sen jäsenvaltioita sekä muuta kansainvälistä yhteisöä vahvistamaan päätäväisen sitoutumisensa Israelin valtion turvallisuuteen;
 4. toistaa jälleen tukevansa vakaasti kahden valtion ratkaisua, joka perustuu vuoden 1967 rajoihin ja Jerusalemin asemaan molempien valtioiden pääkaupunkina sekä käsittää Israelin valtion ja itsenäisen, demokraattisen, yhtenäisen ja elinkelpoisen Palestiinan valtion, jotka elävät rinnakkain rauhan ja turvallisuuden ilmapiirissä;
 5. toteaa, että Palestiinan presidentti Mahmud Abbas ja pääministeri Salam Fayyad ovat onnistuneet valtiorakenteiden kehittämissyrkimyksissään, ja pitää tätä EU:n tukemaa ja monien kansainvälisten toimijoiden hyväksymää kehitystä myönteisenä;
 6. korostaa jälleen, että israelilaisten ja palestiinalaisten konflikti voidaan ratkaista kestävästi vain rauhanomaisin keinoin ilman väkivaltaa;
 7. korostaa, että on viipymättä jatkettava kvartetin vaatimien määräaikojen mukaisesti suoria neuvotte-luja, jotka johtavat kahden valtion ratkaisuun israelilaisten ja palestiinalaisten välillä, jotta nykyisestä epätyydyttävästä tilanteesta päästään eteenpäin; korostaa jälleen, että olisi vältettävä kaikkia toimia, jotka saattaisivat heikentää mahdollisuuksia päästä neuvotteluratkaisuun, ja että olisi hyväksyttävä vain sellaiset muutokset ennen vuotta 1967 määriteltyihin rajoihin ja Jerusalemin asemaan, joista on sovittu osapuolten kesken; korostaa, että loppuratkaisun pitäisi sallia kummankin osapuolen säilyttää arvokkuutensa; vaatii Israelin hallitusta lopettamaan siirtokuntien rakentamisen ja laajentamisen Länsirannalla ja Itä-Jerusalemissa; vaatii lopettamaan Gazan alueelta tehdyt raketti-iskut Israeliin ja korostaa pysyvän aselevon tarvetta;
 8. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita omaksumaan yhtenäisen kannan ja jatkamaan entistä aktiivisemman roolin esittämistä myös kvartetin yhteydessä pyrittäessä saavuttamaan oikeudenmukainen ja pysyvä rauha israelilaisten ja palestiinalaisten välille; korostaa kvartetin keskeistä asemaa ja antaa täyden tukensa korkealle edustajalle, joka pyrkii siihen, että kvartetti antaisi uskottavat edellytykset rauhanprosessin käynnistämiseksi uudelleen;
 9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n yleiskokouksen puheenjohtajalle, YK:n turvallisuusneuvoston jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Lähi-idän kvartetin erityisedustajalle, Israelin hallitukselle ja knesetille, palestiinalishallinnon presidentille ja Palestiinan lakiasäätävälle neuvostolle.